שמע מינה מצטמק ויפה לו מותר. פירש בקונטרס דאי האי תבשיל דמצטמק ורע לו מאי אתא לאשמעינן וקשה לר"י הא איצטריך לאפוקי מדרבי מאיר ורבי יהודה דאסרי בשאינה גרופה אפילו ממין דמצטמק ורע להם ועוד קשה כיון דהשתא ס"ד דמשום דהוכערה הדרא למילתא קמייתא כי משני שאני הכא דקטומה מאי פריך מאי למימרא הא איצטריך טובא לאפוקי ממאי דס"ד מעיקרא ונראה לר"י דהשתא ס"ד דלא חשיבא קטומה כלל משום דהוכערה ואשמעינן דהדרא למילתא קמייתא דאי חשיבא קטומה אמאי נקט בישל כל צרכו אפי' לא בישל כל צרכו שרי דאפילו רבי מאיר דממתיר מכולהו תנאי שרי בחמין שלא הוחמו כל צרכן כדפרישנו לעיל דסתם חמין ותבשיל הוי שלא הוחמו כל צרכן ופריך שמע מינה מצטמק ויפה לו מותר דהא סתם תבשיל אמר לקמן דמצטמק ויפה לו הוא ומשני שאני הכא דקטומה פירוש וחשיבא לגמרי קטומה וה"ה אפילו לא בישל כל צרכו שרי והא דנקט בישל כל צרכו לאשמעינן דאי לאו קטומה אפילו בישל כל צרכו אסור משום דמצטמק ויפה לו הוא ופריך אי הכי מאי למימרא אף על גב דאשמעינן דאי לא קטומה אסור מ"מ מדנקט למילתיה בלשון היתר משמע דהתירא אתי לאורויי לן ואף על גב דאשמעינן דלא הדרא למילתא קמייתא נראה לו דהא לא איצטריך לאשמעינן דסברא הוא דלא הדרא למילתא קמייתא ואף על גב דמעיקרא הוה בעי למימר דהדרא למילתא קמייתא לאו משום דסברא הוא לומר כן אלא משום דנקט במלתיה בישל כל צרכו היה ר"ל כן כדפרישית ומשני דמכל מקום אצטריך דמהו דתימא כו' ועוד יש לומר שאני הכא דקטומה ולאו לגמרי מהניא קטומה אלא דוקא משום דבישל כל צרכו אבל לא בישל כל צרכו אסור משום דהוכערה והשתא אתי שפיר הא דנקט קטומה והוכערה ועליל נקט ונתלבתה דנתלבתה הוי פחות מהוכערה והויא לגמרי כקטומה ופריך מ"ה מאי למימרא דהא בלאו מילתיה מסברא ה"א דלא הדרא למילתא קמייתא כמו בנתלבתה ושרי ואפי' לא בישל כל צרכו ובלשון איסור ה"ל לאשמעינן ולא בלשון היתר ומשני הוכערה איצטריך ליה ואי לאו מילתיה לא היה פשוט היתר אלא הוה ס"ד למימרא דהדרא למילתא קמייתא:

אמר רב ששת אמר ר' יוחנן בירה שהסיקוה בגפת ובעצים משהין עליה תבשיל שלא בישל כל צרכו כו'. פסק ר"מ דהלכה כרב ששת אמר ר' יוחנן דרבא דאמר תרוייהו תנאי סבירא ליה כוותיה וכן פסק רש"י דסתם מתניתין דפרק קמא (דף יט:) כתנאיה ומותר להשהות אפי' בחיטה גרופה אבל להחזיר ודאי אסור אא"כ גרוף וקטום ואפי' בישל כל צרכו כדפי' לעיל: **דיוקא** דתתי' קמ"ל. פי' רש"י דקמ"ל דקרמו פניה שפיר דמי ואין נראה לדיוק פשוט הוא דהא כיון דתנא עד שיקרמו פניה ממילא שמעינן דקרמו פניה שרי ונראה לפרש לדיוקא דמתניתין דכירה אתא לאשמעני' לרבותא דתנן ותסורי מתסרא והכי קתני: **מהו** להשהות. בחיטה גרופה ולא בישל כל צרכו אבל אם בישל כל צרכו מותר אפילו בלא קרמו פניה שרי ונראה לפרש דדיוקא דמתניתין דכירה אתא לאשמעני' דלהחזיר ת